

Rit met moederdieren naar Spanje in het coronajaar 2020

Net voor de kerstdagen wordt ik gebeld met de vraag of ik mee wil gaan naar Gandesa, een plaatsje in de binnenlanden achter Tarragona in Spanje. Daar had ik wel zin in, omdat het CBR alweer dicht zat vanwege corona en dus geen nascholing mogelijk was. Ook leek het me een

mooie afsluiting van het jaar 2020, wat een heel bijzonder jaar zal blijven voor de hele wereld. Met

dat ik ook aangaf de rit alleen met Henk te willen gaan doen. Betrouwbaar, een echte chauffeur en ook nog gezellig. De ideale mix om een mooie rit te maken. Op maandagmiddag 28 december vertrekken we om 14 uur af Ede met de wisselwagen naar Eysden. Onze vrachtwagen, de laatste van de 3 trucks die naar Spanje gaan, is voorgeleden door Geurt met hennen en hanen en die zal daar gaan arriveren . Echter ter hoogte van Venlo meldde de Doblo te lage oliedruk en valt bijna direct qua motor uit. Henk

kan hem gelukkig precies over een uitvoegstrook naar de vluchtstrook sturen en daarna ook nog half in de berm krijgen. (Achteraf bleek dat de oliepomp defect geraakt was en het blok vast gelopen was, gewoon pech, ook voor de Doblo) Zo staan we een stuk veiliger met veel ruimte bij de hoofdrijbaan vandaan door deze extra ruimtebuffer. We communiceren met Geurt dat hij via Venlo moet gaan komen en dat is precies

op tijd en dan nemen wij de Truck daar over en zal Geurt bij de Doblo blijven. Na verloop van tijd arriveert "Patrick", wegininspecteur RWS, en die bakent eerst de Doblo af en besteld een sleper. Die zal ons gratis naar de eerst volgende RWS dependance brengen, zodat wij daar kunnen wachten. Terwijl de sleper er binnen 10 minuten al is, komt Geurt ook alweer voorbij omdat hem doorgegeven is naar de RWS dependance te rijden. En zo worden wij in de sleper

ook naar de RWS dependance gebracht en “gooien” we onze spullen over. Volgens Geurt die de tassen, ook met voedsel en die is zeker o.a. belangrijk voor de gezelligheid, aanpakt en vraagt of wij soms 10 dagen in quarantaine moeten. Dat is niet zo, want we willen woensdagnacht alweer terug zijn. Vanaf dat moment zitten we weer warm in de hut van de DAF 440 met zijn 3 assige oplegger vol met hennen en hanen. Totaal gewicht ongeveer 35 ton, maar zo'n 11 liter motor met 440 pk is dan eigenlijk een solex, want bij elke bult zal ie stevig terug vallen. Maar dat weten we allang en we gaan ervoor. Eerst richting Luik en daar ligt de eerste stevige klim. Hij moet aardig klauteren, maar onze eerste doel wordt Habay in de Ardennen waar we de tanks vol zullen gooien.

We merken wel dat het weer aardig aan het omslaan is en de weg besneeuwd raakt en dus het tempo omlaag moet vanwege het blijven liggen van de sneeuw op de weg. Maar het is nu niet druk en daarom blijft het prima “stromen”.

Ondertussen had ik contact gehad met Hans en Kristel, een dubbel bemand vrouw/man stel bij Transportbedrijf De Wit te Oegstgeest. Zij beiden had ik net 2 weken daarvoor leren kennen bij een cursus Digitale Tachograaf. Zodoende wist ik dat zij ons pad zouden gaan kruisen, omdat zij dan net met een vracht planten uit Italië kwamen. Hans en ik hadden ongeveer uitgerekend dat als wij achter het stuur zaten en de anderen zouden slapen elkaar t.h.v. Lyon om 03.00 zouden gaan passeren. Voor Hans kwam dan de extra focus om in de

nacht extra goed op te letten. Op SOETENDAAL: want in de nacht is die op afstand goed in beeld .En inderdaad komt in één keer een combinatie die de grote lichten erop gooit, oftewel daar komt ie aan. Met grote lichten even knipperen en na passeren nog even de richting aanwijzers R en L aan geeft dat een geweldig gevoel daar t.h.v. van Lyon. (Je koopt er niets voor, maar toch 😊) Geen hansfree telefoon, geen 27 mc (APP is uit den boze achter het stuur) maar puur geconcentreerd rijden en dat midden in

de nacht en de anderen kunnen lekker blijven slapen zonder bijgeluiden.

Maar de kilometers knallen zo voorbij. In de ochtend hebben we contact met de mensen op locatie waar we moeten lossen. Daar zijn 2 vertegenwoordigers van het NL bedrijf aanwezig bij het lossen en controleren daarbij of de stallen en het voer in orde is. Zij wisten zo ongeveer op welk tijd stip wij zullen arriveren. Betekent wel dat de andere combinaties al leeg zullen zijn en zij nog wel even een poosje moeten wachten. Op de ring van Barcelona stoppen we om te wisselen en even naar de WC te gaan. En daar blijkt weer hoe netjes het daar is. Geen goud geen zilver, maar gewoon hoe het kan zijn. Knap je van op en dan het laatste stuk autobaan.

Bij Tarragona gaan we eraf en hebben dan nog een goeie 100 Km binnen door te rijden en dat heet daar Serres de Pradell de la Teixeta. Een prachtig natuurgebied met steile bulten en scherpe bochten. Zo stijl dat we soms met krap aan 20 Km/h naar boven kwamen.

Ook passeerden we kleine gezellige dorpjes. In het dorp van lossen stond op het plein, was

afgesproken, één van de vertegenwoordigers te wachten, omdat we via een speciale route naar de boerderij moesten gaan rijden.

Sapperdeflap daar kwamen we door het laatste gedeelte van het dorp, dat zo smal was, dat we bijna de balkons van de woningen konden raken. Naast de weg was ergens in een

bergwal een doorgang geforceerd en door maximaal op te halen konden we daarin draaien om via een zandpad toch bij een keurige boerderij met 2 stallen te komen.

Een grote groep mensen stonden te wachten om de hanen en hennen te lossen.

Met Henk had ik afgesproken dat hij met zijn laarzen buiten zal blijven met het lossen en dat ikzelf het voertuig zal manoeuvreren en/of verplaatsen. Over 2 stallen moeten de dieren gelost worden en ook hadden we nog 2 pallets met Luzerne die op ook 2 andere plekken neer gezet moesten worden. Luzerne is een grassoort gecompriemd in een pak, welke tussen de kippen komen en ter aanvulling van het voedsel dienen. Hierdoor is het

uitermate geschikt voor de gezondheid als het welzijn van het dier, waar in de moderne tijd veel naar gevraagd wordt. Tijdens het lossen kwam ook weer de meelleverancier op het terrein, omdat alle silo's weer leeg moesten en met nieuwe, minder brokken erin, voeding gevuld moesten worden. Dat was ook een tijdrovend klusjes voor die beste chauffeur, maar stel dat die eigen mensen van de kippen er niet waren geweest. De vertegenwoordigers had ik ook gevraagd waarom de moederdieren hier in Spanje "opgezet" gingen worden. Het antwoordt was duidelijk: risico spreiding! Geef je weer iets om over na te denken. (Ook bleken er "slechts" een handvol kippen de reis niet hadden overleefd van de 3 combinaties. Betekent dus wel dat de fysieke gesteldheid van de dieren Top was.) In de tussentijd was één van de andere chauffeurs, Jos, wakker geworden. (Zij stonden al een mooi poosje te "slapen" toen wij kwamen) Hij kwam met ons een praatje maken, terwijl wij onze warme maaltijd in orde begonnen te maken. Uit zo'n pakket van een groene winkel in de magnetron, boerenkool. Heerlijk, een super maaltijd. Voor Jos gehaktballen. Na afloop voor ons allen een "papje" en als laatste een brokje chocolade. Smullen heet dat. Henk en ik trokken de gordijnen dicht voor nog een poosje slapen om zo onze verplichte rusturen, 9 uur, er op te zetten. We hadden ook nog even het L voorwiel op een steen gereden, zodat het linker het gedeelte iets hoger staat en dan slaap je net iets lekkerder. Beiden hoofd op links met slapen. Midden in de nacht kunnen we vertrekken en dan doen

we dan door de nacht op die smalle wegen met stijgers. Wat opvalt is dat de belijning keurig netjes is, net zoals de reflectors L + R van de weg. Dat rijdt een stuk makkelijker. Wat kunnen

ze in B en NL daar nog wat van leren. We zetten hem goed door en de Km vliegen achter ons richting Ede. Om en om rijden, slapen we wat en natuurlijk wat lekkers eten + drinken. In B tanken we de DAF weer af en laten er geen berekening op los, want die is dramatisch. Geen wonder met dat weer:

harde wind, regen, sneeuw, bochten en bulten. Op dat moment is de weg mooi schoon, maar een mooie bult sneeuw naast de weg. Een plaatje. Maar wel lekker warm met comfort cabine.

Mooi voor de 21 uur staan we weer bij Soetendaal op de dam, waar Henk allereerst nog even alle kratten nat maakt om in te weken en de beide instappen schoonmaakt. De discipline die hij na elke rit toepast. Perfect. En zo gaan we samen dik tevreden naar Barneveld om het jaar 2021 in te luiden. Een jaar waar corona nog een enorme rol in gaat spelen. Maar zelf weer een heerlijk gevoel na zo'n prachtig rit in 2020 met z'n nuttige ervaringen.

Frits van Amerongen.

